

Не повертайтеся на круги своя,
Нічого це, крім болю, не приносить.
Але душа не вірила, і я
Таки поїхав. І для мене досить.

Я те містечко пішки обходив.
Я знав його, як власний досвід знають.
Звучав для мене голубий мотив
Далеких днів, які не забувають.

А потім я постукав у вікно,
І вийшла ти, і стала, і впізнала,
І налила у келихи вино,
І випили, і так мені сказала:

«Дарма ти їхав. І зайшов дарма.
Я вже не та. І не плекай ілюзій.
Що одійшло — того навек нема, —
Забудьмо все, розстаньмося, як друзі».

І я лишив невипите вино,
І ти на груди впала у риданні,
І довго-довго золоте вікно
Світилося за мною у тумані.

Ну от і все. Чудна душа моя
Утерла сльози і сказала: досить.
Не повертайтеся на круги своя,
Нічого це, крім болю, не приносить.

Джерело: Не повертайтесь на круги своя... «Дніпро», К., 1998.